

4.4

Participació en projectes amb finançament d'altres donants

Anàlisi

Per a la cooperació catalana, la idea de passar d'un rol de "donant" a un altre d'"implementador" és relativament nova. Des dels seus inicis, l'òrgan executor d'aquesta política pública –l'ACCD– tot i ser una empresa pública, i per tant susceptible de rebre aportacions pressupostàries diferents de les de la Generalitat, ha mantingut aquesta com a únic origen dels seus recursos, així com una orientació subvencionadora de les iniciatives de la societat civil.

Com sabem, el pressupost propi de l'ACCD té una evolució també prou clara: un creixement suau els primers anys, un altre de més ràpid fins l'any 2010, i a partir de llavors una forta caiguda, que l'any 2015 comença un camí de recuperació. És sobretot a partir de la caiguda de 2010 que comença a plantejar-se la possibilitat de concórrer a subvencions i licitacions, especialment de la UE. La idea comença a fer-se realitat amb la creació de l'àrea de Nous finançaments i partenariats (2015), moment en què es posen les bases d'un treball que ha donat diferents fruits.

Aquesta tendència de la cooperació catalana, de fet, coincideix amb el que han fet altres donants, que combinen la capacitat de finançament propi amb la capacitat de provisió de serveis, coneixement o gestió de programes. Així, la cooperació espanyola gestiona una proporció de la cooperació delegada de la UE que és, de fet, més gran que els recursos que programa directament. Cooperacions públiques com l'alemanya han desenvolupat diferents marques i empreses, per diferenciar aquest perfils, i en tot cas són agents forts en l'escenari de la cooperació internacional.

L'Agenda 2030, per últim, posa l'èmfasi sobre dues idees rellevants: la necessitat d'establir partenariats eficaços: multi-actors, públic-privats... entre tot tipus d'agents, però amb la condició de crear aliances transformadores per a l'assoliment dels ODS. I igualment, assenyala que l'AOD ha de cercar tenir, allà on sigui possible, un caràcter multiplicador i atreure altres tipus de despesa i d'inversions. Tot això fa que la idea d'un donant únic per a un únic projecte sigui cada cop menys vigent, i ens acosta a la noció que uns mateixos actors poden exercir diferents rols, en funció de la seva capacitat experta i del projecte que es tracti.

Reptes

Malgrat aquest context favorable, no és evident quina és la millor manera de portar més enllà aquesta línia de treball d'obtenció de finançament d'altres donants. Podem preveure un escenari cada cop més exigent, on la cooperació catalana, i especialment l'ACCD, haurà d'especialitzar-se i ser capaç de mobilitzar les experteses sectorials, si vol accedir a les oportunitats de finançament. Aquesta especialització tècnica té un corollari administratiu i de gestió; és a dir, pot marcar de manera clara l'orientació futura de l'ACCD.

Preguntes

- Una línia de treball que prioritzi ACCD, o organitzacions del sector?
- Com evitar fer la competència a privats, especialment en cas de licitacions internacionals?
- com millorar els incentius i la seguretat per a la provisió de personal tècnic de l'administració de la Generalitat?
- Com incentivar la internacionalització i capitalitzar el know how de l'administració catalana?
- Com consolidar i fomentar relacions de confiança entre administracions públiques catalanes i d'altres àmbits d'Europa, així com també internacionals?
- Cal fer lobby a nivell de les institucions europees per tal de poder visibilitzar l'expertesa existent?

VISIÓ2030

Procés participatiu
La contribució catalana
al desenvolupament global

---

web: participa.gencat.cat